

Epiphone

Les Paul Zakk Wylde

Sygnatury Zakk'a Wylde'a to z pewnością jedno z bardziej wyjątkowych gitar pośród modeli Gibsona. Dobrą wiadomością dla wszystkich fanów eks-gitarzysty Ozzy'ego Osbourne'a jest fakt, że od niedawna również Epiphone posiada w ofercie najpopularniejszą pośród sygnatur, mianowicie model LP Bullseye. Wygląda na to, że jest to więcej niż tylko dobra gitara.

Zakk Wylde od początku był bardzo zaangażowany w powstawanie swoich sygnatur i zupełnie obiektywnie można powiedzieć dużo dobrego o tych instrumentach, będących adaptacją klasycznego Les Paula Custom na potrzeby wyjątkowego gitarzysty. Instrumenty przykuwają uwagę, poczynając od ogólnej koncepcji oraz pomysłu na malowanie korpusu w dwukolorowe okręgi (Bullseye), przez klonowy gryf, przetworniki EMG, na surowym wykończeniu modeli LP Zakk BFG kończąc. Zakk stał się też ojcem chrzestnym i użytkownikiem instrumentu o zupełnie nowym kształcie – nazwanego ZV. To połączenie modeli SG oraz Flying V. Istotne jest też to, że wszystkie sygnatury Zakk'a odpowiadają jego wścieklej i agresywnej technice oraz ikonicznemu wizerunkowi. Każda z gitar pomalowana w Bullseye, Buzzsaw, Camo jest obecnie częścią marki, jaką stał się Zakk Wylde.

Budowa

Pierwsze wrażenie jest bardzo istotne również w przypadku gitar. Gitara, oprócz tego, że musi grać, musi też wyglądać. Dobrą recenzją już na starcie jest fakt, że po wyjęciu z fabrycznego kartonu testowanego Epiphone'a Zakk Wylde LP Custom w naszej redakcji rozległo się głośne „taaa!” Naszą uwagę przykuł bardzo dobrze położony lakier, co w modelach LP Custom nie jest wcale zadaniem łatwym. Sposób, w jaki nałożono lakier przy zachowaniu precyzyjnego wielowarstwowego bindingu, wzbudził moje uznanie. Korpus jest wykończony bindingiem z obu stron, jak przystało na model LP Custom. W tej konkretnej gitarze było o tyle trudniej, że top pomalowano w rozchodzące się promieniście kremowo-czarne okręgi – całość lakierniczej roboty wykonano z prawdziwie aptekarską precyzją.

Do budowy korpusu w całości (zarówno top, jak i tył) użyto drewna mahoniowego. Jedną z cech wyróżniającą wszystkie sygnatury Zakk'a są klonowe gryfy z hebanową podstrunnicą. Podobnie jak w cennyh Les Paulach z lat 50., tak i tutaj mamy gruby, masywny gryf, który w dużej części odpowiada za tajemnicę słodkiego brzmienia gitar LP. Obowiązkowym

ozdobnikiem wszystkich LP Custom są prostokątne markery oraz charakterystyczny znak w kształcie rąbu – wszystkie te elementy razem z logo umieszczonym na główce wykonano z prawdziwej, organicznej masy perłowej. Główka nie jest tutaj tak dużych rozmiarów jak w gibsonowskim Zakk'u, ale razem ze „złotymi” stroikami Grovera oraz również „złotą” osłoną regulacji pręta prezentuje się po prostu pięknie! Spód główki prezentuje się równie ciekawie. Jest częściowo pomalowany i umieszczono na nim wizerunek Zakk'a trzymającego gitarę.

Gryf wklejono w korpus pod kątem pięciu stopni za pomocą klasycznego gibsonowskiego wpustu. Klon użyty do budowy gryfu jest gatunkiem twardszym niż mahoń, a jego mniejsza porowatość umożliwiła wykończenie bardzo cienką powłoką satynowego lakieru.

testował

Grzegorz Ufnal

Epiphone
Les Paul Zakk Wylde

opis

Nowa sygnatura Zakk'a Wylde'a,
czyli LP Bullseye w wydaniu Epiphone'a.

cena

3 258 PLN

sprzęt dostarczył

Lauda Audio

tel. 58 555 06 60

info@lauda-audio.pl

www.lauda-audio.pl

strona producenta

www.epiphone.com

Zakk Wylde od początku był bardzo zaangażowany w powstawanie swoich sygnatur i zupełnie obiektywnie można powiedzieć dużo dobrego o tych instrumentach, będących adaptacją klasycznego Les Paula Custom na potrzeby wyjątkowego gitarzysty.

co z kolei zapewnia gładkość i szybkość powierzchni gryfu. Zakk w swoich instrumentach praktycznie nie posiada lakieru na szyjce. Profil gryfu w testowanym Epi to SlimTaper „C” i jest on zbliżony do tradycyjnych modeli z lat 50., a konkretnie do najstynniejszych roczników – 1958 oraz 1959. Jest gruby i okrągły, ale dobrze leży w dłoni. Naklejona hebanowa nakładka ma 12-calowy promień. Heban to twarde drewno – tutaj znacznie bliżej mu do klonu niż mahoniu. Kombinacja klonu i hebanu ma dodatni wpływ na atak i artykulację dźwięku. Ponadto pełni funkcję usztywniającą instrument, uniezależniając go od wpływów atmosferycz-

Profil gryfu w testowanym Epi to SlimTaper „C”. Jest on zbliżony do tradycyjnych modeli z lat 50., a konkretnie do najstynniejszych roczników – 1958 oraz 1959. Jest gruby i okrągły, ale dobrze leży w dłoni.

nych, co – biorąc pod uwagę długowieczność gitar LP – z pewnością przyniesie korzyść w postaci stabilnego gryfu przez lata.

Siodełko zostało wykonane z bardzo trwałych polimerów akrylowych i posiada płytkie rowki prowadzące struny zapobiegające ich zakleszczaniu się, sprzyjające tym samym lepszej stabilności stroju. Wykonanie tej gitary jest kolejnym przykładem na to, że produkty Epiphone'a czasami niesłusznie pozostają niedoceniane.

Brzmienie

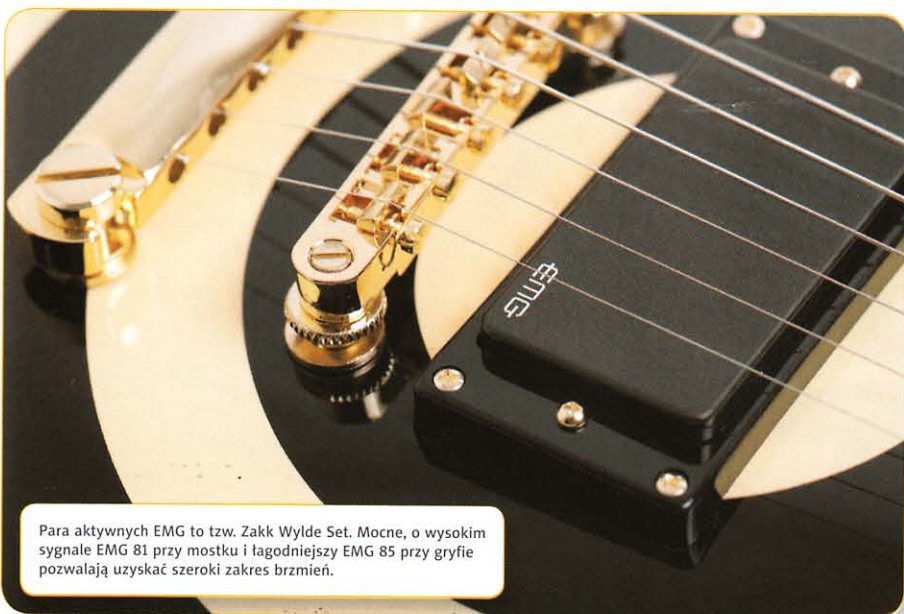
Zastosowane do budowy korpusu drewno mahoniowe daje bardziej okrągły i nieco ciemniejszy ton niż kombinacja mahoniu i klonu. Z pewnością takie rozwiązanie nie stanowi o gorszych walorach brzmieniowych. Ten instrument brzmi inaczej i na moje ucho lepiej komplementuje się z zastosowanymi aktywnymi humbuckerami EMG. Korpus jest gruby i posiada głęboki profil.

Na suchu gitara gra czystym, dobrze rezonującym dźwiękiem i ma dobrze zdefiniowaną górę zrównoważoną ciepłym i głębokim dołem. Charakter tego brzmienia wyraźnie przenosi się na to, co słyszymy w głośniku. Istotny udział mają tu zastosowane przetworniki. Do przeprowadzenia testu pokusiłem się o sprawdzenie gitary w jej naturalnym otoczeniu tzn. z Marshalllem JCM 800 dopalonym overdrive'em

Bossa. Para aktywnych EMG to tzw. Zakk Wylde Set. Mocne, o wysokim sygnale EMG 81 przy mostku i łagodniejszy EMG 85 przy gryfie pozwalają uzyskać szeroki zakres brzmień – od ciepłego, śpiewnego tonu przetwornika neck po agresywny, mięsisty bridge. Nie bez powodu są to przetworniki od dawna faworyzowane przez Zakkę. Dostarczają duży sygnał, dzięki któremu wzmacniacz dostaje solidnego kopa. Razem z pickupami zamontowany jest też cały układ regulacyjny, który jak w każdym aktywnym układzie działa precyzyjnie niż w klasycznym układzie pasywnym. Trzeba pamiętać, że wzmacniacze lubią układy aktywne ze względu na ich niską impedancję wyjściową oraz wysoki sygnał, pozwalający łatwo wystereować

Po wyjęciu z fabrycznego kartonu testowanego Epiphone'a Zakk Wylde LP Custom w naszej redakcji rozległo się głośnie „łaał”! Naszą uwagę przykuł bardzo dobrze położony lakier, co w modelach LP Custom nie jest wcale zadaniem łatwym. Sposób, w jaki nałożono lakier przy zachowaniu precyzyjnego wielowarstwowego bindingu, wzbudza uznanie.

Para aktywnych EMG to tzw. Zakk Wylde Set. Mocne, o wysokim sygnale EMG 81 przy mostku i łagodniejszy EMG 85 przy gryfie pozwalają uzyskać szeroki zakres brzmień.

Główka nie jest tutaj tak dużych rozmiarów jak w gibsonowskim Zakku, ale razem ze „złotymi” stroikami Grovera oraz również „złotą” osłoną regulacji pręta prezentuje się po prostu pięknie!

rowane, bateria już na pokładzie – po prostu „plug and play”.

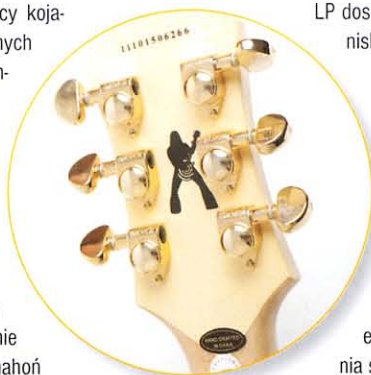
pierwszy stopień. Pozwala to uniknąć wielu zakłóceń sygnału, ale też sprawia, że instrument aktywny zachowuje się nieco inaczej. Użytkowanie takiego instrumentu jest kwestią przyzwyczajenia, preferencji i sprawia, że układy aktywne mają swoich zwolenników, jak i przeciwników.

Pomimo że EMG są nowoczesnymi przetwornikami to jednak wciąż mają wiele wspólnego z klasycznymi humbuckerami PAF. EMG wykorzystują magnesy Alnico V, które zapewniają charakterystykę tonalną i dynamiczną taką, jaką wszyscy kojarzymy z brzmieniem montowanych w Les Paulach pasywnych humbuckerów. Dla ucha korzyść jest taka, że regulacja natężenia potencjometrem Volume jest bardziej równomierna i pozwala uzyskać więcej subtelności w skrajnym, cichym położeniu. Połączenie mahoniowego korpusu i pickupów EMG sprawia, że gitara świetnie się przesterowuje. Dodatkowo mahoń plus klonowy gruby gryf to bardzo dobry sustain całego instrumentu.

Wart podkreślenia jest też fakt, że gitara po wyjęciu z kartonu i nastrojeniu od razu nadawała się do gry. Gryf posiadał właściwą krzywiznę, progi były wypolerowane, bateria już na pokładzie – po prostu „plug and play”.

Gitara po wyjęciu z kartonu i nastrojeniu od razu nadawała się do gry. Gryf posiadał właściwą krzywiznę, progi były wypolerowane, bateria już na pokładzie – po prostu „plug and play”.

Gitara z racji swojej konstrukcji oraz szerokiego i wyrównanego brzmienia świetnie spisze się w obniżonych strojach. Gęste, niskie rify potrafią zabrzmieć potężnie i selektywnie, jednak założony komplet dziesiątek nie pozwolił mi zejść niżej niż drop Db. W takiej sytuacji przydałby się komplet grubszych strun. Mimo to jestem pewien, że testowany Epiphone Zakk LP doskonale spisze się nawet w bardzo niskich strojach.

Podsumowanie

Modele Les Paul na przestrzeni ostatnich dekad przechodziły różne, mniejsze i większe transformacje. Niezależnie, czy jest to Robot Guitar, czy klasyczny LP Standard, ich ergonomia oraz komfort użytkowania są wciąż bezdyskusyjne. Tym, którym Epiphone Zakk Wylde z aktywną elektroniką wydaje się swego rodzaju profanacją pięknej kultowej gitary zaprojektowanej przez Lestera Polsfussa, warto przypomnieć pewien fakt: dzisiaj najwyższym uznaniem darzymy instrumenty z pasywną elektroniką,

ale sam Les Paul zawsze cenił wyżej układy aktywne i przetworniki niskoimpedancyjne. Takie właśnie sam konstruował i osobiście montował w swoich gitarach. W tamtych czasach była to bardzo zaawansowana technologia.

Brzmienie testowanego Epiphone'a jest absolutnie profesjonalne i jeśli komuś potrzebny jest przysłowiony wół roboczy do mocnego grania, to szczerze polecam ten instrument.

Tym, którym

Epiphone Zakk Wylde

z aktywną elektroniką

wydaje się swego

rodzaju profanacją

pięknej kultowej gitary

zaprojektowanej przez

Lestera Polsfussa,

warto przypomnieć

pewien fakt: dzisiaj

najwyższym uznaniem

darzymy instrumenty

z pasywną

elektroniką, ale sam

Les Paul zawsze

cenił wyżej układy

aktywne i przetworniki

niskoimpedancyjne.

